

متن پرسش

سلام استاد عزیزم: ۱. انسان هایی که در عالم متوجه هست پدیده ها هستند و همه چیز را از جنبه وجودی می بینند نه ماهوی به اصطلاح عالم دارند یعنی مثلا چطوری به دریا نگاه می کنند یا یک کودک در عمل چه فرقی دارد با کسانی که به ماهیات توجه دارند در عمل و سبک زندگی چه فرقی دارند شب و روزشان و سلوک عملی شان چه فرقی دارد اگر هر دو دین دار هم باشند؟ ۲. اصلا معنی هست را در کتاب های شما نمی فهمم می دانم می فرمایید چیستی در موردش معنی ندارد خوب این هست دیدن چه فایده ای دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با نظر به «بودن» خود در مباحث «معرفت نفس» و «برهان صدیقین» و پس از آن شرح کتاب «رسالة الولاية» إن شاء الله راهی جهت جواب به سؤالتان گشوده می شود. موفق باشید